
Förmaksflimmer - epidemiologiska och elektrofysiologiska aspekter

ARTIKKEL

OLSSON SB

Sammendrag

Förmaksflimmer är en vanlig och behandlingskrävande hjärtrytmrubbning. Det kroniska förmaksflimret finner man ibefolkningen från 50-årsåldern i alltmer ökande omfattning. Antalet individer i Norge med denna rytmrubbning beräknas vara drygt 40000 och ökar med ytterligare cirka 5000 till år 2010. Mekanismerna bakom initiering och underhåll av förmaksflimmer kartläggs allt bättre. Den paroxysmala formen har i många fall ett fokalt ursprung, tillåtande kurativterapi men kan också knytas till interatriala impulsledningsdefekter. Den kroniska formen fortgår bl.a. på grund av s.k. remodellering - en förkortad muskelrefraktäritet, orsakad av att den höga flimmerfrekvensen leder till en defekt intracellulär omsättning av Ca-joner. Pågående studier förväntas bekräfta den kliniska nyttan av förbehandling med Ca-blockerare inför elregularisering av kroniskt förmaksflimmer. Den fortsatta återfallsfrekvensen är låg hos de patienter som kunnat bibehålla sinusrytm 1-2 månader efter regularisering. Detta innebär att antiarytmisk behandling möjligen endast behöver ges under begränsad tid efter regularisering, en fråga som måste belysas i vetenskapligastudier.

Publiserat: 30. april 1999. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 13. september 2026.